

ר' משה יעקב צעדערבוים ז"ל

אוצר החכמה

צווישן חסידים. די פאפולאריטעט זיינע איז ווייט אריבער די גרעניצן פון דעם קרייז פון חסידים.

* * *

ר' משה צעדערבוים איז געווען דער זון פון איינעם פון די ערשטע באקאנטע גערער חסידים אין לאדזש ר' שמואל בצלאל צעדערבוים, וועמענס יחוס-בריוו האט זיך געצויגן צו רש"י. ער איז געווען א פארמעגליכער גארן סוחר. אבער זיין עיקר אנוועזן איז געווען דאס וואס ער איז נאך געפארן צום קאצקער רבי'ן, שפעטער צום "חידושי-הרי"ם" און דאן צום רבי'ן ר' הענעך פון אלעקסאנדער. ביים "שפת אמת" איז ער צוליב דעם געווען א "טיש-זיצער", א פרווילעגירט און כבוד צו וועלכע עס האבן זוכה געווען נאך יחידים מיט באזונדערע סגולות.

ווי שוין געזאגט, האט זיך ר' משה צעדערבוים זיך אויסגעצייכנט מיט א סך מעלות און מידות, אבער גאר באזונדערס מיט זיין צדקה וחסד, וואס איז געווען אן א גרעניץ, און דאס איז געווען א שם דבר אין לאדזש.

פון יונגווייז אן איז ר' משה צעדערבוים'ס הויז, א הויז פון "תורה וגדולה במקום אחד", געווען א "בית ועד לחכמים" און גרויסע אידן, גאונים און צדיקים זענען איינגעשטאנען אין זיין הויז. צווישן די אורחים אין זיין הויז זענען געווען דער גערער רבי בעל "אמרי אמת", דער "חפץ-חיים" (וועלכער איז אייניקע מאל געווען אין לאדזש), דער לובלינער רב רבי מאיר שפירא א.א. באזונדערס איז זיין הויז געווען דאס שטענדיקע הכנסת-אורחים פון זקני חסידים פון גער, ווי למשל ר' חיים לעווערטאווער וועלכע זענען נאך געפארן צום שרף פון קאצק. אזוי איז עס אויך געווען ביי זיינע קינדער. אזוי, למשל, איז איינער פון די וויכטיקע געסט אין ר' שלמה צעדערבוים'ס הויז געווען דער בארימטער פאביאניץ-קאלישער רב ר' מענדעלע אלטער, דער יונגסטער זון פון "שפת אמת" און ברודער פון גערער רבי'ן. הרב ר' מענדעל אלטער, דער יושב-ראש פון אגודת הרבנים אין פוילן. ר' מענדעלע, מיט זיין זון הרב ר' אברהם, זיין ממלא מקום אין פאביאניץ, פלעגן פאר יארן יעדן דאנערשטאג אָוונט זיין די אורחים פון ר' משה'ס זון, ר' שלמה. מיט ר' מענדעלע איז ר' משה צעדערבוים געווען פארבונדן מיט גרויס ידידות פאר לאנגע יארן.

גערער חסידים אין לאדזש זענען ניט נאר געווען צאלדייך בכמות, נאר אויך גרויס און חשוב אין איכות, אין קוואליטעט. זיי האבן צווישן זיך געהאט א חוץ די גערער רבנים און מורי הוראה, אויך פיל לומדים מובהקים, שארפע דערהויבענע חסידים מיט טיפע חסידישע השגות, פראמינענטע אינדוסטריעלער און סוחרים, און גאר וויכטיקע כלל-טוער מיט כבוד און אנוועזן אין אלע קרייזן אין שטאט און אפילו ביי די גויאישע שכנים און רעגירונגס-קרייזן.

צו ווערן א פירנדע פערזענליכקייט און רעפרעזענטאנט פון אזא גרויסע און אנגעזעענע עדה איז גארניט געווען אזוי פשוט. מען האט באדארפט פארמאגן אן א שיעור פון פערזענליכע קוואליטעטן זיך ארויסצוהויבן צווישן אזא מחנה דערהויבענע לומדים און חסידים.

אין דער ערשטער ריי האט מען זיך צו חשיבות צווישן דער לאדזשער עדה געמוזט אויסצייכענען מיט לומדות און דערצו אויך מיט א סך יראת שמים, זהירות און זריזות אין מצוות און מעשים טובים. אבער נאכדעם ווי אזעלכע זענען געווען גאר א סך, האט מען באדארפט אויך פיל אנדערע מעלות און כשרונות בכדי געשטעלט צו ווערן בראש פון דער מחנה.

אזא איינער איז געווען ר' משה צעדערבוים, לאנגיאריקער פרנס און פירשפרעכער אין דער לאדזשער קהלה מצד די גערער חסידים און פערזענליכער מקורב פון גערער רבי'ן, דער "אמרי אמת".

ר' משה צעדערבוים איז קודם כל געווען א למדן, וואס הגם לויט'ן שטייגער פון חסידים האט ער עס ניט ארויסגעוויזן, איז ער אין יעדער פרייער מינוט געווען ביי זיין גמרא און זיך געקענט פארמעסטן מיט לומדים מובהקים. ער איז געווען א פייערדיקער חסיד און אלס יונגערמאן נאך געפארן צום "שפת אמת". דערפאר האבן צו אים ארויפגעקוקט אלע גערער יונגעלייט וועלכע האבן ביי אים תמיד געזוכט צו "נאשן" חסידות. וויסענדיק וועגן דעם חשוב'ן ארט וואס ער פארנעמט ביים גערער רבי'ן, האבן זיי אויך מיט התפעלות אָבסערווירט זיין חסידישע התנהגות בכדי פון אים צו לערנען.

אבער ר' משה צעדערבוים האט באוויזן זיך צו דערווערבן גרויס אנוועזן און יראת הכבוד ניט בלויז

משה צעדערבוים'ס אייניקל ר' ישראל צעדערבוים פון מינכן:

“אונזער משפחה איז אין א געוויסן זומער געווען אין דעם קור-אָרט קרעניץ. מיין ברודער שמואל האָט גענעכטיקט ביים זיידן. אינמיטן דער נאַכט איז געקומען אַ טעלעפּאָן וואָס מיין ברודער שמואל, וועלכער איז געשלאָפּן ביים זיידן, האָט אָפּגענומען. מען האָט גערופן דעם זיידן, אין אַ דרינגענדן ענין. דער זיידע האָט גערעדט מיט דעם רופער אַ פּאַר מינוט, און באַלד דערויף גענומען אַ דראַשקע און צוגעפּאָרן צום שפיטאַל מיטנעמענדיק מיין ברודער. אַ איד איז דאָרט געלעגן און זיך גענויטיקט און אַן אָפּעראַציע. אָבער דער קראַנקער האָט ניט געהאַט ווער ס'זאָל פאַר אים צאָלן. דער זיידע האָט ניט געקלערט קיין רגע. אויפ'ן אָרט האָט ער גאַראַנטירט אַלע קאָסטן און באַוואויגן די פאַרוואַלטונג פון שפיטאַל אַלעס צו טאָן פאַרן קראַנקן.”

* * *

נאָך דער ערשטער וועלט מלחמה ווען ס'איז אין לאָדזש אויסגעקליבן געוואָרן די ערשטע דעמאָקראַטישע אידישע קהלה, איז ר' משה צעדערבוים דערוויילט געוואָרן אַלס איינער פון די ערשטע אָרטאָדאָקסישע קהלה-פּרנסים און דאָס איז ער פאַרבליבן ביז צום אויסברוך פון דער מלחמה. אין דער קהלה האָט ער זיך בעיקר פאַרנומען מיט רדיפת צדקה וחסד. ער איז דאָרט געווען פירשפרעכער פון די אָרימע אידן אין לאָדזש וועלכע האָבן ניט געטיילט די פּראָספּעריטי פון דער גרויסער אינדוסטריעלער שטאָט. ער האָט ניט געוואָלט הערן פון בודזשעטן און דעפיציטן, נאָר כסדר געפּאָדערט גרעסערע אַסיגנאַציעס פאַר סאַציאַלע הילף; קוילן-צוטיילונגען אין ווינטער, מעות-חטים פאַר פסח, פרישע-לופט וואַקאַציעס פאַר שווינדזיכטיקע קינדער אין זומער וכדומה.

ווי אַ חסיד פון אַלטמאָדישן שניט האָט זיך פּאַקטיש ר' משה צעדערבוים ניט צו גוט אַריינגעפאַסט אין אַ קהלה מיט מאָדערנע פּאַרלאַמענטאַרישע רעגולאַמינען. דאָך איז ער ביי אַלע קהלה-וואָלן אַרויסגעשטעלט געוואָרן פון דער אגודת ישראל (וואו די גערער חסידים האָבן געהאַט אַ גרויסע דעה) אַלס איינער פון די ערשטע קאָנדידאַטן. די סיבה: דער נאָמען ר' משה צעדערבוים האָט געצויגן שטימען, ער איז געווען אַ קאָנדידאַט צו וועמען אַלע לאָדזשער אידן אפילו מאָדערנערע אידן האָבן אַרױפגעקוקט מיט ליבשאַפט און יראת הכבוד.

ר' משה צעדערבוים'ס חסד איז ניט נאָר געווען מיט זיין געלט און זיין עסקנות, נאָר אויך בגופו. אַ לאָדזשער איד ר' יוסף מאיר זיידל, וועלכער וואוינט אין בני-ברק, האָט אין יאָר תשמ"ז געטראָפּן ר' משה צעדערבוים'ס אייניקל ר' ישראל צעדערבוים און אים געזאָגט: ווילסט וויסן ווער

אָבער ניט נאָר איז ר' משה צעדערבוים'ס הויז געווען אַן הכנסת-אורחים פאַר גדולים וחשובים. מיט גרויס זehירות האָט ר' משה צעדערבוים מכניס אורח געווען אויך פשוטע אידן, און אפילו "ארחי פרחי". אין גערער שטיבל וואו ר' משה האָט געדאווענט אויף קאַמיענא גאָס נומער 6, פלעגן די דאָרטיקע מתפללים מיטנעמען פרעמדע אידן צו זיך אַלס אורחים אויף שבת. געווען אָבער צייטן וואָס ניט פאַר אַלע אורחים האָט מען געקענט געפונען אַ פּלאַץ. ר' משה צעדערבוים פלעגט תמיד זיין דער לעצטער אין חסידים-שטיבעל צו זעען אויב אַלע פרעמדע זענען פאַרזאָרגט געוואָרן מיט אַ שבת סעודה, און אויב ניט, פלעגט ער אַלע מיט זיך נעמען אַלס זיינע אורחים.

גאָר אַ סך פלעגט ר' משה צעדערבוים טאָן פאַר הכנסת כלה. אין זיין הויז איז אין אַ ספּעציעל צימער געזעסן אַ שניידערן און איר עיקר אַרבעט איז באַשטאַנען אין נייען אויסשטייערס פאַר אָרימע כלות. פון זיין הויז איז אויך אַרויס פיל צדקה פאַר נצרכים. יעדער וואָך פלעגן זיינע אייניקלעך צעטראָגן 15 ביז 20 פאַרמאָסטע קאָנווערטן צו אָרימע לייט, וועמען ר' משה פלעגט שטיצן. ווי ווייט די צדקה זיינע איז דערגאַנגען, באַווייזט דער דאָזיקער עפיזאָד דערציילט פון איינעם פון זיינע אייניקלעך:

איינמאָל ווען ער איז אַהיימגעקומען פון דער קהלה, האָט אים זיין פרוי, אַליין אויף איר שטייגער אויך אַ בעלת צדקה וחסד, דערקלערט, אַז זי רופט אים צו "דין-תורה". דער פאַרוואַלטער פון ר' משה צעדערבוים'ס הייזער מיטן נאָמען גאָלדבערג האָט גערופן ר' משה'ס פרוי און איר מוסר-סוד געווען, אַז איר מאַן ר' משה האָט גענומען פיל היפּאָטעקן אויף די הייזער אויף צדקה-צוועקן. דער מאַן אירער — האָט ער געוואָרענט — נעמט אַרויס געלט פון דער קאַסע "אַן אַ חשבון"... פשוט ער פאַרטיילט עס... — ר' משה צעדערבוים האָט געהאַט 10 קינדער — און פאַראַן די סכנה, אַז דאָס גאַנצע פאַרמעגן זאָל צעטרענצלט ווערן... ר' משה'ס פרוי האָט פאַרלאָנגט, אַז די קינדער זאָלן פסק'ענען ווי דאָס זאָל ווייטער גיין.

ר' משה האָט זיך לכתחילה געווערט און ערשט נאָך לאַנגע דינגענישן מסכים געווען, אַז מען זאָל אים מאַנאַטליך צוטיילן אַ גרעסערן סכום פאַר זיינע צדקות. בכדי זיכער צו מאַכן, אַז דאָס פאַרמעגן זאָל פון ר' משה'ס גוטהאַרציקייט "געשיצט" ווערן להבא פאַר דער גרויסער משפחה, האָט ר' משה צעדערבוים איינגעשטימט איבערצושרייבן זיינע הייזער אויפ'ן נאָמען פון זיין פרוי... אָבער מיט ר' משה'ס נדיבות איז זיך נאָך אַלץ ניט געווען קיין עצה צו געבן. די פרוי, למשל, פלעגט קויפן גוטע שטאָפּן פאַר זיין הלבשה. אָבער ווען דער שניידער פלעגט קומען אין הויז, זענען די שטאָפּן געווען פאַרשוואונדן. ר' משה האָט זיי געהאַט אַוועקגעשענקט פאַר נצרכים. אַן אינטערעסאַנטן עפיזאָד דערציילט ר'

עלטערע און יונגערע לומדים. צווישן די מיט וועמען ער האָט געהאַט זיינע פאַרטאָגס-שיעורים אין זיין הייז זענען געווען אַזעלכע אויסגערופענע זקני לומדים און חסידים ווי ר' משה גינזבערג און ר' מאיר יאַסקאוויץ און אַזעלכע יונגע בני עלי' ווי הרב דוד צבי זילבערשטיין, וועלכער איז שפעטער מיט אים געווען אין דער לאַדזשער קהלה און לבסוף ימיו אַ מיטגליד פון תל-אביב'ער ראַבינאַט.

נאָכ'ן לערנען אַ פאַר שעה, דאווענען און פרישטיג פלעגט ר' משה גיין אין זיין גאַרן געשעפט. אָבער די ביזנעס איז ביי אים ניט געווען דער עיקר. ווייל נאָך אַ קורצע ווייל אין געשעפט (וואו עס זענען תמיד געווען ספרים אויפ'ן טיש) איז ער אַוועק אין דער קהלה און דער רוב טאָג איז געווען געווינדמעט די צרכי הציבור, ביז אין די אָונט שעה'ן, ווען ער איז אַוועק אין שטיבל, דאָרט ווידער געלערנט אָדער פאַרברענגט אין לומדישע אָדער חסידישע שמועסן מיט זיינע ידידים וואָס זענען באַשטאַנען פון אַזעלכע פּראָמינענטע חסידים ווי ר' בונם לעווין, ר' הענעך בערגער, ר' הענעך וואידיסלאווסקי, ר' אברהם טוקטינער, וואָס אַלע האָבן זיי פאַרנומען אַ גרויס אַרט אין גער און צווישן די טויזנטער גערער חסידים פון לאַדזש.

10 קינדער האָט ר' משה געהאַט. אַלע זיין זענען געווען חסידים און אַזוי אויך זיינע איידעם. אַ שבת-טיש ביי ר' משה איז געווען אַ חסידישע מלכות. ער איז געווען אויסגעפילט מיט דברי תורה וחסידות און קיינער האָט דאָרט ניט געוואָגט צו רעדן דברים בטלים. זיכער האָט מען דאָרט ניט געוואָגט אַרויסצוזאָגן אַ וואָרט פון לשון-הרע אויף אַנדערע, ווייל דערויף האָט ר' משה גאָר שטאַרק

דיין זיידע איז געווען? טאָ לאַמיר דיר דערציילן איין פאַקט:

"איך בין אַמאָל מיט אים געווען אַ סוכות אין גער. מיר זענען געזעסן אין סוכה ביינאַכט און געלערנט. ס'איז געווען אַ קילע נאַכט, איך בין געווען אַן אויסגעדאָרט בחור'ל און אָנגעהויבן פריין. מיטאַמאָל קומט צו מיר צו דיין זיידע. ער האָט עס עפעס פונדערווייטנס באַמערקט ווי איך זיך אַ ציטערדיקער, און אויף מיר אַרויפגעלייגט זיין מאַנטל. "איך זע ווי דיר איז קאַלט", — האָט ער געזאָגט — "טו אַן דעם מאַנטל. פאַר מיר זאָרג ניט. איך וועל זיך אַנוואַרעמען מיט דער גמרא..." און אַזוי איז ער געזעסן אַ גאַנצע נאַכט ביזן פרימאָרגן אין אַ לייכטער קאַפּאָטע און געלערנט...

די מצווה פון הכנסת-אורחים פלעגט ער טאָקע מערסטנס מקיים זיין בגופו. אַזוי, למשל, פלעגט ער אין די פרימאָרגן שעה'ן, ווען ער האָט געהאַט אַ שיעור אין זיין הויז, אַליין סערווירן פאַר זיינע מיטלערנער די טיי, ניט וועלנדיק אויפוועקן אפילו דאָס גויאישע משרת. די גרויסע געסט זיינע, רבנים און תלמידי חכמים, האָט ער מיט ליבשאַפט פערזענליך משמש געווען.

* * *

ר' משה צעדערבוים' לומדות איז ניט געקומען פון זיך אַליין. אין זיין חסידישער יוגנט און אַלס קעסט יונגערמאַן, איז ער געווען אַ מתמיד. אָבער דאָס לערנען האָט ער אָנגעהאַלטן אויך נאָכדעם ווי ער האָט גע'ירש'נט אַ טייל פון זיין פּאָטערס געשעפט און הייזער. בכדי צו לערנען פלעגט ער אויפשטיין 5 פאַרטאָגס צו אַ שיעור מיט

ר' משה צעדערבוים ווערט דאָ אויפן בילד (רעכטס) געזען ווי ער באַגלייט דעם גערער רבי'ן, דעם "אמרי אמת" אויף איינע פון רבינ'ס רייזעס אין אויסלאנד

מקפיד געווען זייענדיק אליין א חסיד, וועלכער האָט געראטעוועט געוואָרן דורך די אליאירטע אַרמיען, ווען אָפּגעהיטן זיין מויל ווי זיינע אויגן.

* * *

מיט אַלע די סגולות מיט וועלכע ר' משה צעדערבוים

האָט זיך אויסגעצייכנט, איז ניט קיין חידוש, אַז דער גערער רבי אליין, דער בעל "אמרי אמת" זצ"ל האָט זיך מיט אים געשפיגלט און אים צוגעצויגן צום ענגסטן קרייז פון זיינע מקורבים. אַזוי, למשל, געפונען מיר, אַז ווען דער גערער רבי האָט עפעס געוואָלט דורכפירן אין לאַדזש ביי זיינע אייגענע חסידים, האָט ער דאָס אָנפאַרטרויט ר' משה צעדערבוים. אין תרע"ט, באַלד נאָך דער ערשטער וועלט-מלחמה, ווען דער גערער רבי האָט געהאַלפן אָרגאַניזירן די אגודת ישראל אין פוילן, האָט ער זיך וועגן לאַדזש געוואָנדן צו זיינע צוויי נאָענסטע און חשוב'סטע חסידים: דער ברודער פון גערער רבינ'ס שוואַגער דער בענדינער רב ר' בונים לעווין און ר' משה צעדערבוים. אין דעם בריוו באַטיטלט דער גערער רבי זיי ביידע: "אהוביי ידידי היקרים הנגידים החסידים" און שרייבט זיך אונטער: "ידידכם לנצח".

נאָכמער: נאָר ווייניק האָבן זוכה געווען צו קריגן רשות פון גערער רבי'ן אים צו באַגלייטן אויף זיינע וואַקאַציע-נסיעות קיין מאַריענבאָד, קרעניץ וכדומה. צווישן די יחידים איז תמיד געווען ר' משה צעדערבוים. און אַזוי געפינען מיר טאַקע אין איינעם פון די בילדער פון גערער רבי'ן אין מאַריענבאָד, ווי ר' משה צעדערבוים שפאַצירט נעבן דעם גערער רבי'ן צוזאַמען מיטן רבינ'ס קינדער, ווי איינער פון זיינע בני משפּחה.

ר' משה צעדערבוים און זיין פרוי האָבן געהאַט 10 קינדער 6 זין און 4 טעכטער און אייניקע פון זיי האָבן געהאַט אַ גרויסן נאָמען אין דער חסידישער וועלט. אָבער פון אַלע קינדער זענען נאָך דער מלחמה געבליבן בלויז איין זון און איין טאָכטער. זיין זון ר' חיים שלמה איז נאָכן מיטמאַכן די ליידן אין געטאָ און אין לאַגערן

די גלאַררייכע טריישאַפּט צום גערער הויף אונטער די רביים דער "בית ישראל", דער "לב שמחה" זכרונם לברכה און יבלח"ט דעם היינטיקן גערער רבי שליט"א זעצן טאַקע אויך פאַר ר' חיים שלמה'ס זין: ר' שמואל בצלאל, ר' ישראל און ר' יצחק יוסף צעדערבוים. זייער איבערגעבנקייט און פאַרהערונג, ווי אויך זייער ברייטהאַרציקע שטיצע צו גער איז אַ שם דבר. זיי זענען באַקאַנט צווישן די ראשונים און די עמודים פון די פילע מוסדות און פראַיעקטן פון גערער חסידות אין הייליקן לאַנד און אויך אין אַנדערע לענדער.